

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/106/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6912212770
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočíčková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6912212770.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Kočíčkovej a sudcov JUDr. Ferdinanda Zimmermanna a JUDr. Ivica Hanuskovej, v právnej veci navrhovateľa: Pohotovosť, s. r. o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zast. splnomocnenou advokátskou kanceláriou: Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, proti odporcovi: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, v konaní o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 6C/162/2012-48 zo dňa 15.10. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.
Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd návrh navrhovateľa zamietol; o trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 zák. č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte len OSP) tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznáva.

V odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku okresný súd uviedol, že navrhovateľ si uplatnil voči odporcovi právo na zaplatenie náhrady škody a nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z. z., čo odôvodnil tým, že postupom podľa ust. § 38 a nasl. Exekučného poriadku navrhol súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu proti dlžníkovi Q. I.. Vec bola vedená pod č. Ex 4155/2010. Po podaní žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie mal exekučný súd rozhodnúť o žiadosti do 15 dní od jej doručenia, pričom exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Súd však rozhodol o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia až 18.11.2010, čo je podľa navrhovateľa po uplynutí zákonom stanovenej lehoty. Uvedeným postupom exekučného súdu vznikla navrhovateľovi podľa jeho tvrdenia majetková škoda vo výške 20 088,10 € a nemajetková ujma vo výške 4 017,62 €.

Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku ďalej uviedol, že vykonal dokazovanie oboznámením sa s exekučným spisom 2Er/1455/2010 a zistil, že dňa 28. 05. 2010 bola na súd podaná žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie proti povinnému Q. I. pre vymoženie sumy 4 319,63 € s prísl. Uznesením zo dňa 06. 09. 2010 okresný súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol, pretože dospel k záveru, že dojednanie o rozhodcovskej doložke v predmetnej spotrebiteľskej zmluve je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a že rozhodcovským rozsudkom bolo oprávnenému priznané plnenie v rozpore s dobrými mravmi (zmluvná pokuta vo výške 0,25 % denne, čo je 91,25 % ročne). Okresný súd uviedol, že na rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola síce v čase začatia exekučného konania zákonom stanovená lehota, avšak v zmysle rozhodnutia Ústavného súdu SR IV ÚS 606/2012 zo dňa 14. 12. 2012: „nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok

porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.“ V uvedenej súvislosti poukázal okresný súd na skutočnosť, že v zmysle ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom v relevantnom čase lehota 15 dní od doručenia žiadosti na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie neplatí, ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom a musí rozhodnúť o zamietnutí žiadosti na vykonanie exekúcie. V tomto ustanovení sa tiež hovorí o tom, že táto lehota sa nevzťahuje na prípady, ak ide o exekučný titul podľa ust. § 41 ods. 2, písm. c/ a d/ Exekučného poriadku, teda notársku zápisnicu a rozhodcovský rozsudok. V danom prípade žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola podaná na súd dňa 28. 05. 2010 hoci návrh na vykonanie exekúcie bol spísaný dňa 16. 04. 2010 a súd rozhodol dňa 06. 05. 2010. Z uvedeného vyplýva, že nejde o taký časový úsek, ktorý je treba považovať za zbytočný prietah a nečinnosť zo strany exekučného súdu. Preto pokiaľ sa navrhovateľ domáha náhrady škody a nemajetkovej ujmy na základe nesprávneho úradného postupu exekučného súdu, žaloba je nedôvodná. V uvedenej súvislosti okresný súd ďalej uviedol, že nie je možné na vrub súdu pripočítať čas od podania návrhu na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi do podania žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na súd, pričom zdôraznil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola na súd podaná dňa 28. 05. 2010, hoci návrh na vykonanie exekúcie bol spísaný dňa 16. 04. 2010. Vo vzťahu k tvrdeniu navrhovateľa, že súd nezákonne postupoval, keď skúmal predložený exekučný titul, okresný súd poukázal na uznesenie NS SR sp. zn. 6Cdo 1/2012, podľa ktorého „skúmaním platnosti rozhodcovskej doložky súdy v exekučnom konaní nepreskúmavali vecnú správnosť rozhodcovského rozsudku, ale len realizovali svoje oprávnenie vyplývajúce zo zákona a to z ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, t.j. oprávnenie posúdiť, či tento exekučný titul nie je v rozpore so zákonom.“ Obdobne podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo 135/2012 „iba platná rozhodcovská zmluva môže založiť právomoc rozhodcovského súdu na jej základe určitú vec prejednať a rozhodnúť; absolútna neplatnosť právneho úkonu má za následok, akoby právny úkon nebol nikdy uzavretý“.

Na základe uvedených skutočností dospel okresný súd k záveru, že exekučný súd postupoval správne, keď skúmal predložený exekučný titul podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Konštatoval, že navrhovateľ nepreukázal, že by v exekučnej veci, na základe ktorej podal navrhovateľ žalobu došlo k nesprávne úradnému postupu v zmysle § 9 ods. 1 zák. č.514/2003 Z. z. a tým nepreukázal ani splnenie predpokladov na priznanie nároku na náhradu škody a nemajetkovej ujmy, preto žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

Proti predmetnému rozsudku okresného súdu sa v podaní zo dňa 13. 12. 2013 navrhovateľ odvolal a v odvolaní uviedol, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, rozhodoval vylúčený sudca, súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav veci, súd prvého stupňa nevykonal navrhované dôkazy, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Uvedené odvolacie námietky potom navrhovateľ v odvolaní konkretizoval, pričom okresnému súdu vytkol, že prejednal vec v neprítomnosti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu postupujúc podľa § 101 ods. 2 OSP s odôvodnením, že navrhovateľ sa bez ospravedlnenia na pojednávanie nedostavil, napriek tomu, že navrhovateľ riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania, uviedol dôležité dôvody a predložil súdu listiny spájané s označenými dôvodmi. Okresný súd preto nemohol podľa navrhovateľa postupovať podľa ust. § 101 ods. 2 OSP a vec prejednať v neprítomnosti navrhovateľa a ak tak spravil, odňal navrhovateľovi právo konať pred súdom. Navrhovateľ v odvolaní ďalej uviedol, že uskutočnil podanie obsiahnuté v texte žaloby, v ktorom upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nevzhladol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu, podľa navrhovateľa nič nemení na tom, že v očiach navrhovateľa a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Je tomu tak podľa navrhovateľa preto, že rozhodnutie krajského súdu je v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou iných krajských súdov v skutkovo a právne totožných veciach. Konečné meritórne rozhodnutie vo veci súdom neprichádzalo v čase jeho vydania do úvahy aj preto, že súd v rovnakom rozhodnutí rozhodol aj o zamietnutí návrhu navrhovateľa na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c) OSP, proti ktorému legálne pripustil

odvolanie, na základe čoho nastal stav, že v čase podania odvolania proti rozhodnutiu o zamietnutí žaloby nebolo právoplatne rozhodnuté o zamietnutí návrhu na prerušenie konania, čo podľa názoru navrhovateľa znamená, že meritórne rozhodnutie súdu je predčasné.

V závere odvolania navrhovateľ uviedol, že v danej veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania a pokiaľ okresný súd tak postupoval porušil podľa navrhovateľa jeho právo na kontradiktórny súdny proces. Navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu sp. zn. 6C/162/2012 zo dňa 15.10.2013 zrušil a vec vrátil okresnému súdu na opätovné prejednanie a rozhodnutie.

Krajský súd ako súd odvolací prejednal vec v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu podľa ust. § 219 ods. 1, 2 OSP ako vecne správny potvrdil.

Po preskúmaní veci odvolací súd uvádza, že pokiaľ ide o odvoláciu námietku navrhovateľa, že okresný súd mu svojim postupom odňal možnosť konať pred súdom, keď prejednal vec v jeho neprítomnosti a v neprítomnosti jeho právneho zástupcu, napriek tomu, že navrhovateľ riadne a včas požiadal o odročenie pojednávania, uviedol dôležité dôvody a predložil listiny spojené s označenými dôvodmi, odvolací súd uvádza, že z obsahu spisu vyplýva, že v návrhu na zrušenie nariadeného pojednávania navrhovateľ ako dôvod na zrušenie nariadeného pojednávania uviedol, že podal sťažnosť na Ústavný súd SR týkajúcu sa porušenia jeho práva na zákonného sudcu a nestranný súd, keďže nesúhlasí s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorým Krajský súd v Banskej Bystrici nevyhlásil všetkých sudcov Okresného súdu Rimavská Sobota z prejednávania a rozhodnutia predmetnej právnej veci; žiadne iné dôvody na zrušenie nariadeného pojednávania navrhovateľ v návrhu na zrušenie nariadeného pojednávania neuviedol, preto okresný súd správne z tých istých dôvodov z akých v podstate zamietol návrh na prerušenie konania, nepristúpil ani k zrušeniu nariadeného pojednávania. Navrhovateľ v odvolaní ďalej tvrdil, že vo veci konal a rozhodol vylúčený sudca, napriek tomu, že uskutočnil podanie obsiahnuté v texte žaloby, ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie danej veci je potrebné vylúčiť. K uvedenej argumentácii navrhovateľa odvolací súd uvádza, že uznesením č. k. 43NcC/242/2012 zo dňa 11. 10. 2012 rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici tak, že z prejednávania a rozhodnutia veci vedenej na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp. zn. 6C/162/2012 vylúčil JUDr. Zoltána Borosa. Okresný súd Rimavská Sobota uvedenú skutočnosť rešpektoval, keď bola vec sp. zn. 6C/162/2012 pridelená náhodným výberom sudkyňi JUDr. Adriane Dulovičovej spomedzi ostatných nevyhlásených sudcov, čo znamená, že odvolacia námietka navrhovateľa, obsahom ktorej je tvrdenie navrhovateľa, že vo veci konal a rozhodoval nezákonný sudca je rovnako ako odvolacia námietka, že okresný súd navrhovateľovi (rešpektujúc právoplatné uznesenie krajského súdu č. k. 43NcC/242/2012) odňal možnosť konať pred súdom, neopodstatnená.

Po preskúmaní veci odvolací súd uvádza, že navrhovateľ v dôvodoch odvolania neuviedol žiadne odvolacie námietky súvisiace s konkrétnymi dôvodmi odvolaním napadnutého rozhodnutia okresného súdu, ktorými by vyvrátil správnosť záverov okresného súdu. Podľa ust. § 212 ods. 1 OSP odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný. Nemôže nad rámec odvolacích dôvodov preskúmať rozhodnutie okresného súdu. Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku vysvetlil, prečo dospel k záveru, že navrhovateľom uplatnený nárok na náhradu škody a nemajetkovej ujmy nie je preukázaný. Z obsahu odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku jasne vyplýva, prečo okresný súd žalobu zamietol. Konštatoval, že nemal preukázaný nesprávny úradný postup exekučného súdu, na základe čoho dospel k záveru, že nebol preukázaný už prvý predpoklad vzniku škody - navrhovateľom tvrdený nesprávny úradný postup, preto existenciu ďalších predpokladov vzniku škody ani výšku škody neskúmal berúc do úvahy fakt, že zákon vyžaduje kumulatívne splnenie všetkých predpokladov vzniku škody. Navrhovateľ v odvolaní vo vzťahu k uvedeným záverom okresného súdu neuviedol žiadne relevantné odvolacie námietky, z ktorých by bolo zrejme v čom je podľa jeho názoru rozhodnutie okresného súdu nesprávne. Naopak v rozpore s postupom okresného súdu navrhovateľ okresnému súdu v odvolaní vytkol, že prejednal vec bez nariadenia pojednávania, čím porušil právo navrhovateľa na kontradiktórny proces. Takéto odvolacia námietka navrhovateľa nekorešponduje so skutočnosťou, pretože okresný súd nariadil vo veci pojednanie, na ktoré navrhovateľa riadne predvolal.

Navrhovateľ právne relevantným spôsobom nepreukázal vznik škody a nemajetkovej ujmy. Okresný súd vychádzajúc z tvrdení navrhovateľa obsiahnutých v žalobe zistil skutkový stav veci, pričom pri posúdení nároku vychádzal aj z príslušného exekučného spisu, ktorý s danou vecou súvisí. Na základe vykonaných dôkazov dospel okresný súd k záverom, ktorých správnosť navrhovateľ v odvolaní žiadnym spôsobom nespochybnil. Jeho odvolanie je paušálne, má všeobecný charakter a z jeho obsahu nevyplýva žiadna právne podkutá argumentácia viažúca sa ku konkrétnej veci, zodpovedajúca konkrétnemu obsahu odôvodnenia odvolaním napadnutého rozhodnutia. Pokiaľ navrhovateľ okresnému súdu vytkol, že nesprávne ustálil, že náklady na správu pohľadávky zapríčinil dlžník (povinný) s tým, že ak by došlo k rozhodnutiu súdu o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonnej lehote, náklady na správu pohľadávky by prešli na súdneho exekútora a časom by boli pretransformované do trov exekúcie, pretože a) okresný súd neprijal záver, že náklady na správu pohľadávky by mal znášať dlžník (povinný) a b) žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 2Er/1455/2010 bola zamietnutá a teda nemohlo dôjsť k vykonávaniu exekúcie, čo znamená, že náklady na správu pohľadávky nemohli prejsť na súdneho exekútora a logicky nemohli byť ani pretransformované do trov exekúcie.

Na základe uvedených skutočností odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie okresného súdu je vecne správne, preto ho ako vecne správne podľa § 219 ods. 1, 2 potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1 OSP v nadväznosti na ust. § 142 ods. 1 OSP, tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia, pretože v odvolacom konaní úspešný odporca si žiadne trovy odvolacieho konania neuplatnil (§ 151 ods. 1 OSP).

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.